

Litteras nobilitatis tuæ benigne accepimus, et devotionem tuam quam erga B. Petrum et Ecclesiam Dei te habere perpendimus, in Domino collaudamus. Nos ergo tuum laudabile votum de ecclesiis pro quibus rogasti adimplere volentes, petitioni tuæ duximus annuendum, unde venerabili fratri nostro archiepiscopo Magdeburgensi per scripta nostra mandavimus ut secundum quod a nobis postulasti, studeat hoc effectui mancipari. Præterea dilectum filium nostrum præpositum Missnensem et canonicos suos habeas propensius commendatos, ut eos a pravorum hominum incursibus defendas atque in suis opportunitatibus juves et manuteneas.

Datum Tusculani, v Nonas Maii.

CCCXLIX.

Ad [Hugonem] Senonensem et [Hugonem] Rothomagensis archiepiscopos. — Eos monet, ut parochianos suos, qui damna et injurias Parisiensi Ecclesie intulerunt, ad eadem ecclesie satisfaciendum coerceant.

(Anno 1149, Maii 16.)

[Chartularium ecclesie Parisiensis, t. I, pag. 226.]

...Datum Tusculani, xvii Kal. Junii.

CCCL.

II. [Hugonem] Viennensem archiepiscopum, cui committitur cognitio controversie, que fuit inter Eduensem episcopum [Henricum] et Petrum Venerabilem abbatem Cluniacensem super proprietate ecclesiarum de Poloniaeo.

(Anno 1149, Maii 20.)

[Bullar. Cluniac., p. 62.]

EUGENIUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri nostro II. Viennensi archiepiscopo, salutem et apostolicam benedictionem.

Controversie que inter dilectum filium nostrum Petrum Cluniacensem abbatem, et venerabilem fratrem Eduensem episcopum super proprietate ecclesiarum de Poloniaeo agitur, debitum finem imponere cupientes, fraternitati tue controversiam ipsam duximus committendam. Ideoque per presentia scripta discretioni tue mandamus, quatenus congruo loco et tempore utraque parte ante faciem tuam evocata, causam ipsam sine canonico, Domino auctore, studeas terminare.

Datum Tusculani, xiii Kalend. Junii.

CCCLI.

Ad Hugonem monasterii Sancti Augustini Cantuariensis abbatem.

(Anno 1149.)

[TWSIDEN et SELDEN, *Hist. A. Script.*, t. II, p. 1809.]

EUGENIUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio HUGONI abbati Sancti Augustini Cantuariæ, salutem et apostolicam benedictionem.

Obedientia et patientia que in aliis hominibus religionis Christiane requiritur, ab his qui perfectiorem vitam assumpsisse noscuntur præcipue expectatur, qui utique tanto amplius reprehensibiles judicandi sunt, quanto sine causa ad indignationem vel inobedientiam provocantur. Quamvis igitur pro eo quod sententiam nostram fratres tui violare ausu temerario præsumpserunt, contra eos et præfatum mo-

nastrum manus nostras ex rigore canonum amplius aggravare possemus, tamen, quia magis pios nos esse convenit quam severos, eis ita duximus indulgendum, ut nec eorum excessus omnino remaneat impunitus, nec compellantur inobedientie poenam juxta quod promeruerunt diutius sustinere; ideoque monasterio S. Augustini usque ad proximas Kalendas Augusti divina celebrari officia prohibemus, extunc vero ut inibi assueta et debita celebrentur officia licentiam indulgemus. Tua itaque interest ut per tuum studium et laborem ita provideas, ne fratres tui propter excessus suos tale quid de cætero debeant sustinere, et indignationem beati Petri et nostram incurrant. De altaribus vero gestatoris in quibus excommunicati officia celebrarunt rigorem illum quem tenere consuevistis volumus observari.

CCCLII.

Rescriptum ad Theobaldum Cantuariensis Ecclesie archiepiscopum super absolute Sylvestri prioris.

(Anno 1149.)

[Ibid.]

EUGENIUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri THEOBALDO archiepiscopo Cantuariensi, salutem et apostolicam benedictionem.

Quoniam personam tuam speciali affectione diligimus, idcirco te quantum permittit justitia honoramus, hoc itaque charitatis amore commoti, priorem S. Augustini et Willielmum monachum a poena quam eis pro eo quod se contra tuum interdictum erexerant ex justitie rigore infleximus fraternitati tue deferentes tibi eos absolvendos commisimus. Ne igitur apostolice sedis gratia tue charitati exhibita sibi damnosa existat, et ipsi jam dictum excessum plus justo deflere cogantur, discretioni tue per presentia scripta mandamus quatenus nequaquam eos ulterius hac poena cruciari permittas; sed tandem eorum misertus, eos a sententia qua tenentur absolvas. Præterea, sicut nobis significatum est, homines ejusdem monasterii pro participatione excommunicatorum præter ecclesiasticam poenam fuerunt ad redemptionem coacti. Quod insolitum videtur et a rationis tramite alienum. Non enim his in idipsum aliqui sunt puniendi; et maxime qui dominorum suorum mandatis obedire coguntur. Quia vero non tam severos quam misericordes nos esse convenit, fraternitati tue mandamus, quatenus omnia que hac occasione sunt eis ablata sine vexatione restitui facias. Nolumus enim ut nova in vestra Ecclesia inducantur.

CCCLIII.

Ad archiepiscopum et capitulum Ecclesie Turonensis. — Recusat scribere Dolensibus et Briocensibus, ut pote excommunicatis.

(Anno 1149, Maii.)

[MANSI, *Conc.*, XXI, 690.]

EUGENIUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri nostro archiepiscopo et capitulo Turonensis Ecclesie, S. et A. B.